

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 1T/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821010211
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8821010211.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému A. B. stíhanému pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.10.2023 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. X.X.XXXX vo C. D. E., trvale bytom F., G. XXX/X, nezamestnaný

uznáva sa za vinného, že

dňa 23.08.2019 v čase okolo 10:45 hod. pred obytným domom na G. H. I. XXX/X C. J. F., okr. Vranov nad Topľou fyzicky napadol A. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. I. XX, okr. D. K. a to tak, že pri chôdzi ľavým plecom narazil do ľavého pleca poškodeného A. K., pričom následne poškodený A. K. šiel za roh bytovému domu, kde k nemu odzadu prišiel obžalovaný a udrel ho jedenkrát päsťou svojej ruky do oblasti ľavej strany tváre, následkom čoho poškodený A. K. spadol na zem a pritom sa udrel hlavou a chrbtom o stenu bytového domu, čím týmto konaním spôsobil poškodenému A. K. podľa znaleckého posudku č. 140/19 pomliaždenie ľavej strany sánky, zlomeninu zuba 38, pomliaždenie záhlavia, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie chrbta a odreninu pravého lakťa s dobou liečenia z odborného hľadiska v rozmedzí od 4 do 5 týždňov, avšak nanajvýš do 40 dní,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví

t ý m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona

z a t o m u u k l a d á

podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného A. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. I. XX, okr. D. K. a spoločnosť Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35 937 874 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podala na obžalovaného obžalobu pre skutok uvedený vo výrokovvej časti rozsudku, ktorý po právnej stránke kvalifikovala ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka poškodeného A. K., svedkov L. M., L. M., N. B., A. B. a O. B., znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, výsluchom znalca, znaleckým posudkom z odboru psychológia, priestupkovými spismi, spismi tunajšieho súdu v civilnom konaní, lekáorskými správami, správou Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou, výpisom z evidencie priestupkov, odpisom z registra trestov, správami obcí F. a A. ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný vypovedal, že v ten deň bol sám doma, manželka a syn boli v práci. Nakoľko bol živnostník aj pracoval a robil nočné, preto dopoludnia väčšinou spal. Okolo 12.00 hod. mu zaklopali policajti na dvere, či vie niečo o napadnutí, on o ničom nevedel. Vyšiel s policajtmi vonku a vtedy bola na dvore záchranka, brala poškodeného z bytu. Policajti mu povedali, ako k tomu malo podľa vyjadrenia poškodeného dôjsť, on zopakoval, že o ničom nevie. Policajti potom odišli a týmto to skončilo. To oznámenie, ktoré na neho poškodený podal nebolo ani prvé, ani druhé ani tretie. Tie podania boli pred týmto podaním, ale aj ďalšie po obžalovaní. V bytovom dome ho považujú za agresívneho človeka. S priateľkou pána K. má dlhodobé spory, boli riešené aj na priestupkovom a mal s ňou aj súdny spor, ohľadne vytopenia, ktorý som vyhral. V tom bytovom dome ho neznášali všetci. Po odsťahovaní sa ľudí, ktorí sa tam veľmi často striedali, konečne dostal nových normálnych susedov a zavládol pokoj. V ďalšom uviedol, že dlhodobo viedol súdny spor so spoločenstvom ohľadne financovania, nakoľko mu neboli predkladané doklady o použití finančných prostriedkov a pán B. bol vtedy predsedom spoločenstva. Následne preto prestal platiť poplatky do fondu s tým, že po odsťahovaní sa pána B., sa zvolil nový predseda spoločenstva, všetko sa vysporiadalo, zaplatili mu všetky škody. To bol jeden z dôvodov, prečo bola voči nemu nenávisť v bytovom dome. V ďalšom uviedol, že v bytovom dome sa pilo cez deň aj v noci, pani M. a pani B. mali manželov, jeden chodil na kamióne a jeden na týždňovky a tak oni pili, deti behali popod okná a on sa nemohol vyspať. Teraz sa oni odsťahovali, pani M. aj pani B.. Pani M. sa vyplakala poškodenému a ten sa rozhodol, že on mu teraz ukáže. Ona napr. koberček spod škrečka z kľietky vyklepala z okna, pričom býva nad ním a všetok bordel mal on na parapete. Rovnako bol problém popol z cigariet, či futbalová lopta, pretože XX ročný chlapec P. M. si ju odbíjal o zem a bývajú nad ním. Aj čo sa týka poškodzovanie spoločného majetku – P. M. so zapaľovačom opaľoval na schodisku maľovku, X ročný syn pani B. s dcérou pani M. na schodišti odtrhovali linoleum, podlahu a keď ich upozornil, tak pán B. mu povedal, že má kričať na svoje deti. Tiež keď menil plastové okná, potom v októbri 2021 stál som na parapete, pretože ich potreboval našteľovať a vtedy poškodený, ktorý bol na návšteve u pani M., ho zbadal a potom urobil oznámenie na polícii v D. K., že im mal obmedzovať osobnú, či bytovú slobodu. Potom pokračovali podania v tom zmysle, že ich išiel fyzicky likvidovať, potom toto napadnutie. Je mu poškodeného ľúto, lebo sa dozvedel, že má epileptické záchvaty. Aj aj vtedy sa mohol úraz stať takým spôsobom, že ho mohlo hodiť, pretože prišla záchranka. Tiež uviedol, že oni chodili fajčiť na inú stranu bytového domu a je zvláštne, že v ten deň išiel on fajčiť na inú stranu. On je nefajčiar, abstinent, kvôli tomu, aby mu nešiel dym do okna, tak chodili fajčiť na druhú stranu. Je ženatý, vychovali sme s manželkou tri deti a viedli usporiadaný život. Pani M. je rozvedená, k spôsobu jej života sa nechcel vyjadrovať, ale jeho deťom, ktoré vyštudovali dobré školy, nadávala do feťákov, narkomanov, plula na jeho manželku. Veľa krát to bolo riešené na priestupkovom, stále to bola pokuta, ale nič sa nezmenilo. Poukázal na to, že je neustále napádaný zo strany poškodeného, aj vonku na ulici pred ľuďmi, kde mu poškodený kričí, že bije ženy, deti. Keby bol labilnejší, tak to už nezvládne. Mal zbrojný preukaz, ktorý

mu bol odobratý a ten by mu nikdy nebol udelený, keby neprešiel cez psychologické testy. Odkedy je obvinený nemá žiaden príjem. Poškodený vedel dobre, že pracuje pre SBS služby, a vedel, ako mu poškodí, keď bude obvinený. Cieľ je jediný, aby som bol vinný, vinný, aby bol zničený, čo už je. Musel by byť o hlavu vyšší a kulturista, aby sa to takto mohlo stať ako udáva poškodený. Zasadíť takúto ranu, z takého uhla, to sa nedá. On mal špeciálny výcvik na vojne a následne v zálohe učil hmaty, chvaty. Poškodený chcel, aby bol obvinený, všetci policajti boli na neho zlí. Keď bola podaná obžaloba, tak sa v byte u pani M. oslavovalo. V ten deň, kedy bol poškodený prepustený z nemocnice, tak bol pred bytovým domom, so synmi pani M. P. aj L., mali tam pivo, boli vysmiatí od ucha po ucho, poškodený bol bez goliera a M. im niesla ešte pol litra alkoholu. Videla to aj jeho manželka. Dozvedel sa z prostredia polície v D. K., že poškodený je známa firma na polícii. Vždy, keď bol poškodený v F., tak potom na druhý deň bol na polícii. No potom, za celý čas, čo tam poškodený nebol, tak bol pokoj a on nebol na polícii.

Svedok – poškodený A. K. vo svojej výpovedi uviedol, že jeho priateľka pani M. odišla z bytu ráno do Vranova nad Topľou. On zostal v byte, vstal, bol v obchode. Následne išiel hore do bytu, urobil si kávu do sklenenej šálky a išiel dolu schodmi s kávu s tým, že si ide zapáliť. Vyšiel z bytovky a v tom zazrel obžalovaného, ako vychádza z tých plechových búd, ktoré tam má. Pred bytovkou stálo obžalovaného odparkované auto, museli stretnúť. On pri aute zastavil, urobil krok smerom k autu a ak by obžalovaný išiel rovno, tak by sa nestretli. Obžalovaný ale urobil krok k nemu a ako sa míňali pri aute, udrel do neho obžalovaný ľavým plecom. Stratil stabilitu, trochu kávy vylial a na to zdvihol prst a povedal obžalovanému, že to bolo naposledy. Obžalovaný otvoril vchodové dvere bytovky, zostal tam stáť a pozeral na neho a mal výraz v tvári ako nepríčetný, rehlil sa. On pokračoval v ceste za roh bytovky, tam je betónový múrik, na ktorý si položil kávu, vytiahol cigaretu a zapálil si. To boli možno sekundy, možno minúta, on stál čelom k boku bytovky a chrbtom akoby k prednej časti bytovky, keby niekto prichádzal. Zaciťil, že niekto prišiel, v tom sa otočil, pootočil sa len v trupe, nie nohami a v tom momente dostal úder do ľavej časti do sánky, do líca. Bola to prudká rana, nemohla byť spôsobená iba rukou, musel byť použitý boxer, k tomu sa takto vyjadril aj stomatológ a neurológ. Následne veľkou silou narazil pravým lakťom, ramenom, chrbtom a hlavou do steny, do bytovky. Nakoľko utrpel otras mozgu, ktorý neurológ, ktorý má za sebou niekoľkoročnú prax, mu to potvrdil, aj keď v nemocnici vo Vranove to nezistili, teda ako do tej steny narazil, pocítil prudkú bolesť, bol to prudký náraz, pamätá si iba to, že bol skiznutý popri stene na nohy, videl hviezdičky na obeh pri slnku, a keď sa preberal, tak započul obžalovaného hlas, ktorý hovoril: „stačilo ti, alebo ešte chceš“ a to namiesto toho, aby mu poskytol pomoc alebo zavolať záchranku, chcel ho doraziť na zemi. Potom ako obžalovaný odišiel, on sa pomaličky postavil na nohy, zorientoval sa, okuliare nemal na hlave a odišiel do bytu dezorientovaný. Prišlo mu zle a aj vracal. Zavolať políciu. Začal ho bolieť krk brutálne, bolo mu znova zle, vrátila sa mu nevoľnosť, tak zavolať záchranku, ktorá prišla skôr ako policajti. Dali mu fixáciu na krk a aj nejakú injekciu. Keď prišli policajti, zhruba povedal, čo sa stalo. Záchranári ho zobrali do nemocnice, kde bol ošetrený, povedal lekárovi čo sa stalo, vyskočila mu aj sánka pri tom údere, ktorá po prebratí mu našťastie skočila sama naspäť. Toto potvrdil aj stomatológ na základe panoramatického snímku. Taktiež aj celý horný mostík, predná časť, sa rozlomila na dve časti. Spodný zub mu vyrazil ranou rukou alebo boxerom a tie horné zuby boli vyrazené tými dolnými zubami. Do nemocnice prišla aj priateľka, ktorá mu telefonovala, keď tam čakal. Následne podal trestné oznámenie a toto potom podal aj prostredníctvom okresnej prokuratúry v Nových Zámkoch. Jeho zdravotný stav sa po napadnutí markantne zhoršuje, do toho sa pridali problémy s krčnou chrbticou, ktoré som dovtedy nemal, liečim sa aj u psychiatri, predtým sa liečil na bedrovú chrbticu. Na otázku o vzťahu medzi ním a obžalovaným uviedol, že tam sa nedá hovoriť o žiadnom vzťahu. Obžalovaného len videl, keď prišiel na návštevu, možno dal priateľke nejakú radu. On len videl tie jeho invetívny a rôzne buzerácie, čo tam vystrájal v bytovke, tak to by si musel aj slepý všimnúť, on s ním nič nemal. Za to, že mu obžalovaný spôsobil brutálne zranenia, že mu vybil všetky zuby, že mu spôsobil zranenie krčnej chrbtice a bude musieť absolvovať operačný zákrok, tak nevie, či by obžalovanému za to niekto priniesol bonboniéru. Na druhý deň po tom skutku, ako prišiel z Humenného z pohotovosti, tak sa mu obžalovaný vyhrážal smrťou, likvidáciou, tiež to riešila polícia, ale zamietli to. Tiež uviedol, že v októbri 2021, keď prišiel na pojednávanie, tak zostal v Sačurove u priateľky a na druhý deň chcel ísť do bytovky, chcel odomknúť, no nešlo zasunúť kľúč, tak zavolať políciu. Akonáhle policajti prišli a zasvietili s autom na dvere, tak aj keď je tam mliečne sklo, bolo vidieť siluetu a policajtom povedal, že teraz mu už ten kľúč pôjde, a tak sa aj stalo. V októbri ho obžalovaný ešte raz napadol, dostal silný úder do krčnej chrbtice, tiež to nemohlo byť rukou, bolo to nejakou pomôckou. Uviedol tiež, že v deň napadnutia bral lieky na bolesť a odpočíval, možno keď prišiel L. M. so synom a so ženou na návštevu, tak išiel s nimi symbolicky na cigaretu. Mal aj bolesti zuba a preto na druhý deň ráno mu L. M. požičal auto a išiel do Humenného na polikliniku. Niekoľko dní, asi 5, pil so slamkou

tekutinu a hrýzť a jesť nemohol. Epilepsiu nemá a raz keď bol u priateľky, keďže má problémy s bedrovou chrbticou, tak ho seklo, zosunul sa dole a ona preventívne zavolała záchranku. Keďže ho nepoznali, tak ho zobrali na neurológiu s podozrením na epilepsiu, no potom si u neurológa vyžiadal komplexné vyšetrenie, čo sa týka epilepsie a výsledok bol negatívny. K sporom medzi pani M. a obžalovaným uviedol, že to je problém 30 ročný a vedia o ňom aj všetci ostatní v bytovke. Rieši sa však len toto jedno. Proti obžalovanému on nemá žiadnu zášť. K pani M. chodí od roku 2011, niekoľkokrát do roka a zdrží sa niekoľko dní a o uvedených problémoch s obžalovaným vie od nej. Na opätovné otázky o napadnutí obžalovaným uviedol, že z kávy odpil, spadli mu z hlavy okuliare pri tej inzultácii, cigareta mu vypadla, šálka mu spadla, nerozbila sa a to, že nemá okuliare si uvedomil až na polícii, keď mal podpísať papiere. Keď sa vrátili z polície, tak keď išli na tvár miesta, tak tam našli okuliare.

Svedkyňa L. M. vypovedala, že poškodený je jej dlhoročný priateľ, cca 12 rokov, a v predmetnom čase jej pomáhal s prerábkou v jej byte. V konkrétny deň nebola doma, a keď prišla domov, poškodeného tam nenašla a telefonicky zistila, že je na ošetrení, nakoľko ho napadol obžalovaný. Uviedla, že odišla za poškodeným, ten potom podal trestné oznámenie a keď sa vracali domov taxíkom, tak pri bytovke videla na zemi okuliare poškodeného, ktoré zodvihla. Poškodený mal po napadnutí veľké bolesti, nemohol jesť, na druhý deň v sobotu odišiel k zubárovi, kde mu vytiahli zub. Uviedla tiež, že v ten večer bola potom už iba doma a poškodený išiel fajčiť na dvor. Popísala tiež, že poškodený mal zodretú časť tváre a že predtým mal zdravotné problémy, ale v tom zmysle, že ho bolela chrbtica. K spolužitiu v bytovom dome uviedla, že obžalovaný vyvoláva konflikty, že viackrát na ňu volal policajtov, s tým že sa následne viedli priestupkové konania, aj keď najskôr neverila, že to môže dospieť až do takého štádia. Súviselo to s vytopením bytu obžalovaného vodou z jej chladničky alebo so spadnutým lustrom. Priestupkové konania dopadli rôzne, raz vyhrala ona ale niekedy aj prehrala a musela to potom zaplatiť. Taktiež uviedla, že sa bojí, keď má prísť na návštevu nevesta, vnuci alebo jej mama, aby sa niečo nestalo a taktiež sa v dôsledku správania obžalovaného bojí sama chodiť po schodoch.

Svedok L. M. vypovedal, že vie o tom, že poškodený bol napadnutý obžalovaným len na základe toho, že mu to povedala jeho mama a že keď sa v ten deň vrátil z práce, tak poškodený mal golier, modriny a mal vybité alebo posunuté zuby. Toto sa stalo v piatok, a v sobotu požičal poškodenému auto, aby mohol ísť na pohotovosť do Humenného.

Svedkyňa N. B. vypovedala, že v tom čase ako sa to stalo, doma nebola, bola v práci. Z bytovky nebol doma nikto len pani F., obžalovaný a poškodený. Čo sa týka vzťahu s obžalovaným uviedla, že v bytovke s ním nikto nevychádzal, len kvôli nemu sa aj oni odsťahovali. Obžalovaný robil ich rodine rôzne schválnosti, napr. nalial olej na schody, po ktorých skákal ich syn, alebo im olepil zámky, chodil búchať na dvere. Raz sa stalo, že napadol manžela, ktorý sa vracal aj so synom domov. Tieto konflikty zvyčajne riešili privolaním policajnej hliadky. Obžalovaný často jej, aj iným členom jej rodiny, vulgárne nadával, taktiež mal konflikt s jej manželom, ktorý bol domovníkom, pretože obžalovaný odmietal platiť poplatky tak ako ostatní. Je rada, že z tej bytovky odišli. Podľa nej o správaní sa obžalovaného vie takmer polovica obce. O napadnutí poškodeného sa dozvedela od syna, ktorý jej povedal, že pri bytovke bola sanitka a tiež jej povedal, že poškodený mal obviazanú ruku.

Svedok A. B. vypovedal, že o skutku vie len to, čo mu uviedla jeho manželka N., ale nevie odkiaľ sa to dozvedela ona. Uviedol tiež, že bol predsedom spoločenstva vlastníkov bytov a práve v súvislosti s tým vznikali medzi ním a obžalovaným konflikty, keďže obžalovaný je konfliktný, je to človek, ktorý by nemal žiť v spoločenstve, s takým človekom sa nedalo žiť. Chodili v rôznych veciach po polícii, po súdoch. Čo sa týka poškodeného, s týmto sa len zbežne pozdravili a považuje ho za bezproblémového človeka. Na obžalovaného podal možno aj 10 oznámení, v niektorých bol úspešný, v niektorých nie. Jednalo sa o priestupkové konania, ale aj o susedské spory.

Svedkyňa L. M. vypovedala, že obžalovaný bol jej sused, poškodeného poznala iba z videnia, chodieval k pani M.. K incidentu konkrétne sa nevedela vyjadriť, lebo v ten deň doma nebola, až potom na druhý deň sa od susedy dozvedela, že obžalovaný a poškodený mali nejakú potýčku. Sama už dva roky v bytovke nebýva. S obžalovaným mali obyčajné susedské vzťahy ale raz volala políciu lebo sa domnievala, že keď fajčila vonku, tak obžalovaný vyhodil na to miesto petardu. Z bytového domu v F. sa odsťahovali lebo stále tam bol nejaký problém aj v spoločenstve, a aj manžel mal zdravotné problémy, preto sa odsťahovali k rodičom.

Svedkyňa O. B., manželka obžalovaného, vypovedala, že vie o tom, že údajne mal jej manžel poškodeného napadnúť, ale podľa nej sa to nezakladá na pravde. Poškodený mal mať poranenú sánku a chrbticu ale podľa nej ak by to bola pravda, tak by sa nesprával tak, že večer už požíval alkoholické nápoje. Videla ho pritom so synmi pani M., keď popíjali pred bytovým domom. Podľa nej zranená osoba nepopíja alkohol. Čo sa týka vzťahov medzi poškodeným a obžalovaným uviedla, že boli medzi nimi vždy napäté vzťahy, teda od času, čo poškodený začal do bytového domu chodiť, lebo jeho správanie bola jedna veľká arogancia, stále ich napádal, jej nadával do hlúpych husí. Zo strany poškodeného to boli neustále obviňovania a trestné oznámenia, napr. že manžel porušoval ich domovú slobodu, pričom tento len stál na parapetnej doske a nastavoval nové plastové okno. Poškodený podával oznámenia aj na ich synov, na mladšieho preto, že bol poškodeného upozorniť, že z bytu L. M. ich vytápajú. Je pravdou, že poškodený chodieval k pani M. častejšie niekoľko rokov, no v poslednom období už chodí menej. Poškodený sa v bytovke správal arogantne, keď vychádzal z bytu s pani M., tak silno trieskali dverami. Uviedla tiež, že nevie presne obdobie ale stalo sa, že u pani M. v byte niečo spadlo a o nejaký čas prišla záchranka a poškodeného brali do nemocnice. Nevie čo bolo príčinou, len toto videla. Čo sa týka vzťahov s ostatnými v bytovom dome uviedla, že pani M. a B. v nočných hodinách nechávali deti samé doma, chodili po baroch alebo sedeli v altánku. Raz zavolali na jej manžela políciu lebo údajne hodil petardu na miesto kde fajčili. Čo sa týka poškodeného uviedla ešte, že sa správal arogantne ako keby mu patril celý svet a celá bytovka. Problémy s ním mali od začiatku, od času kedy začal k pani M. chodiť.

Súd postupom podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o výsluchu zástupcu Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., ktorý za poisťovňu uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody a to v sume 165,40 eur za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému ako ich poistencovi.

Zranenia spôsobené poškodenému A. K. boli predmetom znaleckého skúmania. L. P. C., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, plastická chirurgia podal posudok č. 140/2019, ktorého záveroch uviedol, že poškodený utrpel pomliaždenie ľavej strany sánky, zlomeninu zuba 38, pomliaždenie záhlavia, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie chrbta a odreninu pravého lakťa. Tiež konštatoval, že poškodený neutrpel žiadny otras mozgu, a že ním uvedené čisto subjektívne údaje sú neakceptovateľné. V posudkovej časti k tejto otázke uviedol, že bez bezvedomia a poruchy pamäti na obdobie bezprostredne okolo úrazu nie je otras mozgu a toto bezvedomie musí byť potvrdené druhou osobou, samotný údaj pacienta o bezvedomí nie je relevantný. Subjektívny údaj poškodeného, že na okolnosti úrazu sa presne nepamätá, nesvedčí ešte sám o sebe o otrase mozgu, môže sa jednať o stresovú či účelovú reakciu na okolnosti úrazu. Pokiaľ sa týka mechanizmu spôsobených zranení uviedol, že pomliaždenie sánky, zlomenina zuba, pomliaždenie záhlavia a pomliaždenie driekovej chrbtice vznikli priamym pôsobením tupého predmetu na poranené oblasti násilím stredne silnej intenzity. Podvrtnutie krčnej chrbtice vzniklo nepriamo – prenesením prudkého nekoordinovaného pohybu hlavy po pôsobení násilia na ňu. V súlade s údajmi poškodeného uviedol, že je možné akceptovať, že predmetné poranenia vznikli tak ako to uvádza poškodený vo svojej výpovedi, a teda úderom päšťou do ľavej strany sánky (čo spôsobilo jej pomliaždenie a zlomenie zuba 38) a úderom záhlavia a driekovej chrbtice o stenu pri páde dozadu po údere päšťou do tváre (priamo pomliaždenie záhlavia a driekovej chrbtice, nepriamo podvrtnutie krčnej chrbtice). Taktiež je však potrebné uviesť, že z charakteru poranení poškodeného nie je znaleckým dokazovaním vylúčená možnosť samospôsobenia poranení bez zásahu druhej osoby. K dobe liečenia zranení poškodeného uviedol, že priemerná doba liečenia pomliaždenia sánky, záhlavia a chrbtice sa pohybuje v rozmedzí 7-14 dní, čo sa týka podvrtnutia krčnej chrbtice v rozmedzí 4-5 týždňov, neprekročí dobu 42 dní, s čím koreluje doba PN. Zlomený zub vyžaduje jednorazovú protetickú náhradu alebo odstránenie. K dobe práceneschopnosti u poškodeného uviedol, že túto považuje za neadekvátnu, značne nadsadenú a neakceptovateľnú druhu, rozsahu a závažnosti utrpeného podvrtnutia krčnej chrbtice. Objektívne si vyžadovala liečbu v trvaní nanajvyš do 40 dní. Dlhšiu dobu pretrvávajúce ťažkosti poškodeného sú dôsledkom jeho chronických ochorení – degeneratívneho ochorenia krčnej a driekovej chrbtice a ochorenia karpálneho kanála. Znalec tiež uviedol, že intenzita útoku páchatel'a nemohla spôsobiť poškodenie ani ohrozenie životného dôležitého orgánu (mozgu), taktiež že žiadne z poranení poškodeného nezanechalo žiadne trvalé následky a v tej dobe súčasné ťažkosti poškodeného boli výsledkom chronického ochorenia chrbtice a rúk poškodeného. K obmedzeniu obvyklého spôsobu života poškodeného uviedol, že tento mohol byť mierne sťažený, bolesťami sánky - porucha žuvania pri príjme potravy a bolesťami krčnej chrbtice, pre ktoré poškodený mal fixovaný krk golierom niekoľko týždňov, čo ho obmedzilo pri výraznejšej fyzickej námahe. Poškodený bol však v priebehu liečby sebestačný, mohol sa voľne pohybovať a nevyžadoval pomoc druhej osoby. Zranenia poškodeného ohodnotil súhrne na 60 bodov.

V doplnku pod č. 140D/21 bolo úlohou znalca vyjadriť sa k záverom vyšetrovacieho pokusu ako aj k lekárskej správe o zdravotnom stave poškodeného z ortopedickej ambulancie. Znalec uviedol, že lekársku správu konzultoval s odborníkom z odvetvia fyzioterapie, a že pri vypracovaní doplnku posudku nezistil žiadne iné dôležité okolnosti zo znaleckého hľadiska.

Znalec na záveroch týchto podaných posudkoch zotrval aj v konaní pred súdom. Pri svojom výsluchu taktiež uviedol, že pri vypracovaní posudku vychádzal zo zdravotnej dokumentácie poškodeného a konzultácie s odborným lekárom a z konzultácie s poškodeným. Ku konštatovanému samopoškodeniu uviedol, že poškodený mohol sám spadnúť bez účasti druhej osoby a pri takomto páde si poškodený mohol spôsobiť všetky konštatované zranenia. K vyšetrovaciemu pokusu vykonanému v jeho prítomnosti na otázku, v akom uhle sa figurant ako poškodený otočil v trupe k útočníkovi uviedol, že môže to byť nejakých 150-160 stupňov, on konštatoval, že sa otočil tak, že útočník poškodeného zasiahol. Na ďalšiu otázku, čo je a ako sa u pacienta všeobecne prejavuje stavcový syndróm driekovo krížovej chrbtice s koreňovým dráždením LS1 uviedol, že stavcový syndróm driekovej chrbtice sa v prvom prípade prejavuje bolesťami, ktoré môžu byť spontánne, teda stále, ale zintenzívňujú sa pri pohybe v rotácií alebo až tzv. koreňovým dráždením, to znamená, útlakom nervov vystupujúcich z miechy v tejto oblasti, čo sa prejaví vyžarovaním bolesti do dolných končatín. Osteochondroza C5 je to degeneratívne ochorenie krčnej chrbtice, ktoré sa prejavuje takisto klinicky ako pri driekovej chrbtici, teda bolesťami. To znamená bolesťami zvýrazňujúcimi sa pri pohybe, obmedzením pohyblivosti krčnej chrbtice a dá sa diagnostikovať exaktne, dá sa povedať veľmi presne, zobrazovacími vyšetrovacími metódami od röntgenologického po magnetickú rezonanciu. K tomu, ako sa prejavujú degeneratívne zmeny so zadným prehnutím krčnej chrbtice s prejavmi miernej pravostrannej skoliózy uviedol, že je to obmedzením pohyblivosti, bolestivosťou. Za normálnych okolností krčná chrbtica má predné vykľutenie, ktorá po úraze alebo už pri degeneratívnom ochorení krčnej chrbtice sa vyrovnáva alebo prehýba až na opačnú stranu, tzv. kyfóza. V ďalšom uviedol, že protrúzia platničky znamená prasknutie platničky a vykľovenie jej obsahu navonok. Keď už sa hovorí o bulgingu, vtedy je to vykľutenie už veľké a k pomenovaniu, že C3/4, C je stavec krčnej chrbtice a platnička, ktorá sa nachádza medzi tretím a štvrtým krčným stavcom a potom medzi 4/5, 5/6, 6/7, toľko stavcov má krčná chrbtica a potom prechádza do hrudnej chrbtice to je už označenie Th1-12. Dominantný patologický nález, teda ten bulging a protrúzia boli najväčšie medzi 5/6 a medzi 6/7 krčným stavcom, kde dochádza kologickej kompresii, keď tá platnička až stavec tlačia na miechové korene, ktoré z nej vystupujú a toto sa navonok prejaví bolesťami krčnej chrbtice, röntgenologickým nálezom a obmedzením pohybu, čo sa popisuje v odbornej terminológii bolestivý stavcový syndróm, bolesti vyplývajúce z toho opísané s vyžarovaním buď do záhlavia alebo do horných končatín. U pacienta sa zúžené medzistavcové priestory medzi 5/6 a 6/7 krčných stavcom prejavujú obmedzením pohyblivosti krčnej chrbtice, bolesťami spontánnymi i pohybovanými, prípadne až vyžarovaním do záhlavia, resp. do ramien. Na otázku, ak poškodený trpel vyššie uvedenými obmedzeniami alebo ochoreniami, ako sa mohol najviac obrátiť proti útočníkovi, uviedol, že toto sa presne nedá povedať. V princípe chrbtica od 20 roku veku degeneruje u všetkých, ale u 80% ľudí už sa dajú cielene zistiť nejaké zmeny chrbtice ako celku. Je to „daň za vzpriamený postoj“. Väčšinu ťažkostí, ktoré z toho vyplývajú, si človek za normálnych okolností ani neuvedomuje, občas to zabolí, občas pichne. A obvykle sa tieto ťažkosti prejavujú vo vyššom veku alebo po nejakom dá sa povedať úraze, pri pôsobení násilia alebo nadmerného pohybu. Čiže určiť presný rozsah pohybu u poškodeného pri tomto ochorení je problematické, až by povedal, že sa to nedá určiť. Poškodený sa mohol otočiť, človek tie drobné obmedzenia ani nevníma, už rozsah sa nedá definovať presne, je to u každého individuálne. Nález nesvedčí o tom, že by sa nemohol otočiť, ale rozsah sa nedá určiť. K fotografii, na ktorej sa otáča figurant uviedol, že je to súvislý pohyb od driekovej chrbtice po krčnú, najmenej sa hýbe hrudná chrbtica, najviac je pohyblivá krčná, resp. drieková chrbtica. Pokiaľ by sa človek s týmto ochorením chcel hýbať alebo otočiť spontánne, uvedomuje si to, že sú nejaké ťažkosti, tak sa podvedome šetrí. V prípade hrozby pôsobenia násilia, je toto potlačené a prevláda tá hrozba a teda, že on sa otočí aj viacej ako obvykle. To ochorenie umožňovalo pohyb ako je znázornený. Taktiež znalec uviedol, že nevykonal vyšetrenie poškodeného, lebo nebolo potrebné, boli jasne stanovené diagnózy a vyšetrenia poškodeného a táto skutočnosť nič nemení na záveroch posudku a že stomatologické poranenia poškodeného nespádajú do jeho kompetencie, je tam záznam o poškodení zuba v ľavom dolnom zuboradí, sám o sebe zlomený mostík nie je úraz. K tomu, či mohol byť použitý aj nejaký predmet pri napadnutí poškodeného, napr. poškodeným udávaný ring, či by sa to nejako prejavilo uviedol, že s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou pôsobenie ringu, s menšou mierou obušku, by zanechalo vonkajšie stopy násilia, to znamená krvnú podliatinu až odtlačok ringu, možno odreninu a v zdravotnej dokumentácii poškodeného sa nič

také nepospisuje mimo opuchu ľavej strany tváre, čo by mohlo svedčiť o pôsobení násilia. K zlomenine zuba uviedol, že pri takom pôsobení na zlomený ako bolo uvedené v obžalobe, môže dôjsť hlavne vtedy, ak je nejakým spôsobom už zub poškodený alebo sanovaný, teda je ten zub už oslabený.

Znalecký posudok s odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých č. 10/2023 podala znalkyňa PhDr. Libuša Ščerbová. K osobnosti poškodeného v záveroch posudku konštatovala, že jeho osobnosť je introvertovane socializovaná, flegmatického temperamentu, celkovo pokojná, vyrovnaná, sebaovladajúca, so zachovanou schopnosťou kritického náhľadu na vlastné správanie. Tiež, že je primerane prispôsobivá a adaptabilná a taktiež ohľaduplná, opatrná, odmietajúca agresivitu a siláckosť, tolerantná, dôverčivá, v kontaktoch, skôr zdržanlivá, bez porúch v oblasti afektivity. Podľa záverov posudku poškodený netrpí poruchou osobnosti. Poškodený sa po psychickej stránke od incidentu necíti dobre, má problémy so spánkom, desivé sny opakovane sa týkajúce ohrozenia jeho osoby, v sociálnej oblasti je viac uzavretý, obmedzil sociálne styky, je ľakavý a ostražitý vo vzťahu k ľuďom, máva pocity ohrozenia svojej osoby zo strany iných ľudí. Cíti sa obmedzený v pracovnom zmysle, aj v oblasti záujmov, významne obmedzil spoločenský život. Znalčka predpokladá, že po ukončení súdnych konaní sa psychický stav poškodeného stabilizuje. K typológii osobnosti poškodeného v závere znalkyňa uviedla, že poškodený za dôležité v živote považuje dôveru medzi ľuďmi a vedieť sa na niekoho spoľahnúť, nebyť falošný. Za veľmi dôležité považuje otvorenosť, priamosť, spravodlivosť a to isté vyžaduje aj od iných, neznáša faloš a klamstvo, je to v jeho charaktere a to sa za celý život nezmenilo. V ďalšom uviedla, že pamäťové schopnosti u poškodeného sú v pásme priemeru, že poškodený je schopný správne vnímať, zapamätať si a primerane reprodukovať prežitú udalosť. U poškodeného neboli zistené sklony k pseudológii ani ku konfabulácii. Taktiež u poškodeného nebola zistená tendencia javiť sa v lepšom svetle, či podávať sociálne žiaduce odpovede, ktoré by ho stavali do lepšieho svetla. Lži skóre poškodeného je v pásme normy, nebola zistená tendencia k disimulácii, ani tendencia agravácií, prejavov týkajúcich sa trestného konania. Poškodený je schopný kriticky hodnotiť svoje správanie.

Na Okresnej prokuratúre Nové Zámky bola dňa 28.8.2019 pod číslom 1Pn 742/19/4404 spísaná s poškodeným zápisnica o podaní oznámenia o skutočnostiach, ktoré môžu nasvedčovať, že bol spáchaný trestný čin. Poškodený sa podľa zápisnice dostavil bez predvolania a po poučení mimo iného uviedol, že 23.8.2019 v Sačurove pred bytovou jednotkou stretol obžalovaného, sused jeho priateľky L. M., ktorý išiel oproti nemu, preto sa uhol, ale obžalovaný ľavým plecom vrazil do jeho ľavého pleca, zapotácal sa a povedal obžalovanému, že to bolo naposledy. Potom išiel za roh bytovky zapáliť si, kde zozadu za ním prišiel obžalovaný a keď sa otočil tak mu tento bez slov vrazil päťou do ľavej strany tváre, do spodnej čeľusti. Bol to silný úder, spadol chrbtom a hlavou do steny bytovky, následne na zadok a má pocit, že aj stratil na chvíľu vedomie. Obžalovaný mu povedal, či ešte chce. Potom sa pozbieral, vstal, vyšiel hore do bytu a zavolať políciu.

Dňa 10.12.2020 bol vykonaný vyšetrovací pokus a to za účelom objasnenia spôsobu fyzického napadnutia poškodeného obvineným. Vyšetrovací pokus bol vykonaný aj za účasti prokurátorky a znalca L. P. C., pričom verziu podľa poškodeného demonštrovali figuranti, tak ako to vyplýva aj z vyhotovenej fotodokumentácie vrátane samotného úderu obvineného (fotografia č. 6). Vyšetrovacím pokusom bolo podľa zápisnice zistené a objasnené, že predmetným spôsobom mohlo dôjsť k fyzickému napadnutiu tak ako to uviedol vo výsluchu svedok poškodený. V ďalšom potom už samotný poškodený demonštroval pád a úder do steny obytného bloku, aj ako bol v podpore a úder hlavy o stenu obytného domu, pričom aj z tohto priebehu bola vyhotovené fotodokumentácia.

Boli zabezpečené aj lekárske správy týkajúce sa zdravotného stavu poškodeného A. K.. Podľa lekárskej správy zo dňa 30.10.2019, L. Q. O., poškodený bol práceneschopný od 23.08.2019 a v čase podania správy práceneschopnosť trvala. V ďalšom správa uvádza, že dňa 23.08.2019 bol poškodený ošetrený na urgentnom prijíme vo Vranove pre napadnutie inou osobou a dňa 24.08.2019 na stomatologickej ambulancii L. R. v M.. Tiež bol odoslaný na neurologické vyšetrenie. Nakoľko u pacienta v čase podania správy neboli ukončené vyšetrenia, a pacient sa sťažoval na bolesť a psychickú traumu, PNku lekár ukončiť nevedel. Z ďalších správ uvedeného lekára a to zo dňa 18.09.2019 vyplývajú skutočnosti už uvedené vyššie.

L. N. R. z Neurologickej ambulancie Nové Zámky v správe zo dňa 17.09.2019 uviedla, že poškodený bol napadnutý dňa 23.08., že aj vracal, že má pretrvávajúce bolesti šijového svalstva, bolesti krčnej chrbtice,

tŕpnutie horných končatín a stráca v nich silu, ako aj bolesti v drieku a dolných končatín. Doporučené bolo vyšetrenie podľa chirurga, resp. traumatológa a následná kontrola o pol roka.

Vranovská nemocnica, a.s., chirurgická ambulancia, v správe zo dňa 13.09.2019 uviedla, že pacient prišiel s odoslaním na kontrolné vyšetrenie, nakoľko udáva bolesť v krčnej chrbtici a problémy s pohybovom. Doporučené bolo MRI vyšetrenie chrbtice, krčný golier, analgetiká a neurologické vyšetrenie.

L. N. R., stomatológ, zubná ambulancia Slovenská Kajňa, potvrdil, že poškodený bol dňa 24.08.2019 ošetrený na stomatologickej ambulancii. Uviedol, že poškodený sa sťažoval na bolesti tváre a zubov po ublížení druhou osobou.

Dňa 23.08.2019 L. E. B., Vranovská nemocnica, a.s., urgentný príjem, vystavil lekársku správu, v ktorej uviedol, že v uvedený deň bol poškodený napadnutý susedom, že dostal priamy úder päšťou do ľavej polovice tváre, že zvracal, vidí a počuje normálne, pričom pri páde udrel záhlavím o stenu, bolí ho hlava, chrbtica a kríže. Tiež konštatoval, že poškodený má opuch ľavej polovice tváre, bolí ho sánka vľavo. Lekár uviedol, že u poškodeného sa jednalo o povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, druh poranenia bližšie neurčený.

Napokon správu podala aj L. O. A., všeobecná lekárka pre dospelých, ktorá 21.10.2019 uviedla, že poškodený navštívil ambulanciu dňa 28.08.2019 za účelom vypísania PN a predpisu lieku.

Sociálna poisťovňa, pobočka Nové Zámky a pobočka Vranov nad Topľou vo svojich správach potvrdila, že poškodený je poberateľom invalidného dôchodku od 6.4.2017, že nie je poberateľom dávky v nezamestnanosti a nemocenskej dávky a nie je evidovaný v registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia ako zamestnanec ani ako samostatne zárobkovo činná osoba.

Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., nárok na náhradu škody uplatnený v tomto trestnom konaní vyčíslila vo svojom podaní zo dňa 22.10.2019, kde uviedla rozpis nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému v celkovej sume 165,40 eur.

Z priestupkového spisu Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou číslo ORPZ-VT-OPP3-413/2019-P vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o priestupkoch“) bolo zistené, že tento bol vedený vo veci páchatela – obžalovaného a oznamovateľom bol poškodený. Dňa 22.10.2019 bol priestupok odovzdaný postupom podľa § 60 ods. 3 písm. c) Zákona o priestupkoch na ďalšie konanie, nakoľko bolo zistené, že vzniklo podozrenie zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, keďže práceneschopnosť bola dlhšia ako 7 dní.

Podľa potvrdenia zo dňa 23.8.2019 obvodné oddelenie potvrdilo, že poškodený podal oznámenie o fyzickom napadnutí.

Zo záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 23.8.2019 spísaného o 14.40 hod. vyplýva, že poškodený uviedol, že keď si išiel zapáliť pred bytový dom, tak sa stretal s obžalovaným, ktoré mu dal pri zaparkovanom aute prednosť, čo však obžalovaný nevyužil, pokračoval v chôdzi a vrazil do neho, kedy sa poškodenému rozliala káva. Po krátkej chvíli ho po otočení obžalovaný udrel jedenkrát päšťou pravej ruky do ľavej časti tváre, na čo on narazil hlavou a lakťom pravej ruky do steny a následne spadol na zem, kedy sa ho obžalovaný opýtal či ešte chce. Poškodený potom išiel do bytu a zavolať si záchranku.

Z lekárskej správy z už uvedeného dňa vystavenej Vranovskou nemocnicou, a.s., L. E. B. vyplýva, že u poškodeného bolo zistené pomliaždenie tváre v obl. Sánky s opuchom, pomliaždenie záhlavia, pomliaždenie chrbta, odrenina lakťa vpravo a otras mozgu I. st. susp., pričom pacient – poškodený o pôvode a spôsobe zranenia udal, že bol napadnutý susedom, že dostal priamy úder päšťou do ľ. polovice tváre. Predpokladaná doba liečenia bola stanovená do 7 dní.

Dňa 24.8.2019 podal vysvetlenie aj obžalovaný, keď uviedol, že on poškodeného nenapadol, uviedol, že poškodený na neho aj syna bezdôvodne podal oznámenia, preto to bude riešiť s právnikom, on s poškodeným nemá nič spoločné, nestretáva sa s ním a nemá nič voči jeho osobe, nemal dôvod ho fyzicky napadnúť a ani sa mu vyhrážať a ani to neurobil.

L. M. do záznamu o podaní vysvetlenia dňa 17.9.2019 uviedla, že poškodený sa posledný mesiac v jej byte nezdržiava, že odišiel do miesta svojho trvalého bydliska a že jej povedal, že sa liečil dlhšie ako 7 dní.

Súčasťou spisu boli aj lekárske správy už vyššie uvedené ako aj žiadanka o vyšetrenie magnetickou rezonanciou poškodeného zo dňa 13.9.2019 a to krčnej chrbtice.

Dňa 24.8.2019 poškodený urobil aj oznámenie o tom, že keď prechádzal okolo bytu obžalovaného, tak začul zvuk, ktorý vydával z úst obžalovaný a ten mu mal uviesť, že to nebolo všetko (zo dňa 23.8.2019) a že mu poláme ruky a nohy a že ho zlikviduje, preto má obavu o život.

O ostatne uvedenom oznámení poškodeného sa viedlo konanie tak ako to vyplýva z priestupkového spisu Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou číslo ORPZ-VT-OPP3-414/2019-P vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch. Dňa 24.9.2019 bola správa o výsledku objasňovania priestupku zaslaná Okresnému úradu Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Na Obvodnom oddelení PZ Vranov nad Topľou sa viedlo viacero priestupkových konaní tak ako to vyplýva z vyššie uvedeného. Pod číslom ORPZ-VT-OPP3-487/2014 to bolo o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, poškodeným bol A. B., priestupku sa mal dopustiť obžalovaný dňa 16.8.2014 a to tak, že ho mal fyzicky napadnúť v pivničných priestoroch obytného bloku na ulici G. XXX C. F.. Zo záznamu o odložení veci podľa § 60 ods. 3 písm. a) Zákona o priestupkoch vec bola odložená, nakoľko priestupok nebol spáchaný.

Na základe oznámenia A. B. sa viedlo aj priestupkové konanie pod číslom ORPZ-VT-OPP3-460/2014 pre totožný priestupok, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť dňa 2.5.2014 na chodbe obytného bloku na ulici G. XXX C. F. tak, že udrel do A. B., ktorý niesol lopatu, táto mu vypadla a tiež mu nadával slovami, ty chuju, zabijem ce, čím u A. B. nevzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie, nakoľko to rodil už aj v minulosti. Podľa správa o objasňovaní priestupku vec bola predložená Okresnému úradu, odbor všeobecnej vnútornej správy ako podnet na začatie konania o priestupku.

Pod číslom ORPZ-VT-OPP3-477/2016 sa zasa viedlo konanie na základe oznámenia poškodeného A. K. a to pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť L. B. (syn obžalovaného) dňa 19.8.2016, kedy jeho konanie, ktorým mal pri dverách bytu L. M. oznámiť poškodenému, že pravdepodobne spôsobil vytopenie bytu B., čo sa nezakladalo na pravde a tak toto konanie L. B. urazilo na cti poškodeného. V zmysle správy o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 19.9.2016 aj táto vec bola predložená na ako podnet na začatie konania o priestupku na odbor všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu Vranov nad Topľou.

Na základe oznámenia N. B. sa viedlo aj konanie ORPZ-VT-OPP3-500/2019, kde páchatelom mal byť obžalovaný a mal sa dopustiť priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 ods.1 písm. ch) Zákona o priestupkoch a to tak, že dňa 9.10.2019 mal vyhodiť z okna svojho bytu nejakú výbušninu, pravdepodobne petardu a to smerom k N. B. a L. M.. Napokon aj táto vec podľa správy o výsledku objasňovania zo dňa 7.11.2019 bola odovzdaná na prejednanie priestupku Okresnému úradu Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej vnútornej správy.

L. M. podala trestné oznámenia na obžalovaného, o ktorom sa viedlo konania na Okresnom riaditeľstve PZ Vranov nad Topľou pod číslom ČVS:ORP-239/1-VYS-VT-2016 a to pre podozrenie z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tým, že mal menovanú krivo obviniť zo spáchania priestupku a tým jej spôsobiť posmech v obci a poškodenie dobrého mena. Uznesením zo dňa 30.6.2016 vyšetrovateľ vec odovzdal na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch.

Okresný úrad Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej vnútornej správy záznamom o odložení veci zo dňa 9.10.2019 číslo 2019/505-2 odložil vyššie uvedenú priestupkovú vec priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého skutku sa mal obžalovaný dopustiť vo vzťahu k poškodenému dňa 24.8.2019

a záznamom zo dňa 24.3.2015 číslo 2015/77-2 vec, kde podozrivým z priestupku bol obžalovaný a mal sa ho dopustiť voči A. B. dňa 2.5.2014.

Obvodné oddelenie PZ Vranov nad Topľou k priestupkovým konaniam, v ktorých ako oznamovateľ alebo ako podozrivý z priestupku vystupoval obžalovaný, poškodený, L. M., P. M. a O. B. oznámilo, že v období rokov 2021-2023 eviduje 7 oznámení o priestupkoch proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 Zákona o priestupkoch, kde vystupujú vyššie menované osoby ako oznamovatelia alebo podozrivý a to priestupky pod spisovými číslami ORPZ-VT-OPP3-513/2021-P, ORPZ-VT-OPP3-520/2021-P, ORPZ-VT-OPP3-577/2021-P, ORPZ-VT-OPP3-667/2022-P, ORPZ-VT-OPP3-668/2022-P, ORPZ-VT-OPP3-730/2022-P, ORPZ-VT-OPP3-792/2022-P.

Vo veci ORPZ-VT-OPP3-513/2021-P bola vec podozrenia z priestupku, ktorého sa mal dopustiť páchatel' dňa 27.10.2021, keď mal uzamknúť vchodové dvere do bytového domu v obci F., G. XXX/X a následne tam pravdepodobne nechať kľúč z vnútra, aby oznamovateľ A. K. nemohol dvere z vonku otvoriť, čo sa mu podarilo až po príchode hliadky polície, a to hneď na prvýkrát, kde tento mal podozrenie na A. B., táto vec bola odložená, nakoľko sa nejednalo o podozrenie z priestupku.

Pokiaľ sa týka veci ORPZ-VT-OPP3-520/2021-P vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorý oznámil dňa 29.10.2021 A. K., a z ktorého bol podozrivý A. B., a mal sa ho dopustiť tým, že v uvedený deň, v obytnom bloku na vyššie uvedenej adrese mal fyzicky napadnúť oznamovateľa, a to tak, že ho mal udrieť do oblasti krčnej chrbtice a následne z miesta odísť, pričom oznamovateľovi neboli spôsobené žiadne zranenia, táto vec bola predložená Okresnému úradu, odbor všeobecnej vnútornej správy, Vranov nad Topľou na prejednanie priestupku.

Predložená bola uvedenému úradu aj vec podozrenia zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný v mesiaci október 2021, kedy sa mal pred OD Lidl vo Vranove nad Topľou vyhrážať pracovníkovi SBS L. P..

Pod číslom ORPZ-VT-OPP3-667/2022-P sa viedlo konanie o priestupku, z ktorého bol podozrivý P. M., nar. XX.XX.XXXX, a to tým, že 14.09.2022 vo večerných hodinách sa mal pred bytovým domom na ulici G. XXX/X, a následne aj v spoločných priestoroch, vulgárne vynadať a následne sa aj vyhrážať ujmou na zdraví susedovi – obžalovanému, čím mal narušiť občianske spolunažívanie. Táto vec taktiež bola predložená okresnému úradu na prejednanie priestupku. V uvedený deň na uvedenom mieste sa podľa výsledku objasňovania priestupku mala dopustiť priestupku aj L. M., keď mala nadávať susedovi – obžalovanému do úchylákov, a že napáda ľudí odzadu, a následne v dňoch 15.09. a 16.09.2022 mala hlasno búchať a dupotať po podlahe jej bytu, nachádzajúcom sa nad bytom oznamovateľa – obžalovaného. Táto vec pod číslom ORPZ-VT-OPP3-668/2022-P bola taktiež predložená okresnému úradu na začatie konania o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. L. M. sa mala dopustiť uvedeného priestupku aj dňa 15.10.2022, kedy mala krivo obviniť oznamovateľa – obžalovaného, že kradne vodu zo spoločných priestorov a následne pred bytovým domom vykrikovala, že oznamovateľ je agresívnej povahy, bije ženy a deti. Táto vec bola vedená pod ORPZ-VT-OPP3-730/2022-P a rovnako bola predložená okresnému úradu na prejednanie priestupku. Ostatným priestupkom mal byť priestupok proti občianskemu spolunažívaniu O. B., ktorého sa mala dopustiť dňa 26.11.2022, keď na chodbe bytového domu sfoťila do svojho bytového domu oznamovateľku – L. M. ako nesie 10 kg plynovú fľašu do svojho bytu a pohrozila jej, že dostane vysokú pokutu, lebo vykurovať v byte plynovou bombou je zakázané, čím mala narušiť občianske spolunažívanie schválnosťami. Táto vec pod číslom ORPZ-VT-OPP3-792/2022-P bola odložená, nakoľko uvedené konanie nebolo podozrením z priestupku.

Zo spisov tunajšieho súdu agendy C zasa súd zistil, že obžalovaný ako navrhovateľ v konaní pod sp. zn. 3C/187/2014 podal návrh na vydanie predbežného opatrenia proti odporcovi A. B., ktorým sa domáhal, aby súd odporcovi uložil odstrániť oplotenie v dĺžke 1,5 m od unimobunky a umožniť vstup okolo hnutel'nej veci – unimobunky v uvedenej dĺžke nachádzajúcej sa v katastrálnom území F.. Okresný súd návrhu vyhovel a rozhodol uznesením zo dňa 20.10.2014. V súvislosti s týmto návrhom sa konanie vo veci samej následne viedlo pod sp. zn. 3C/244/2014, súd rozsudkom zo dňa 8.6.2015 žalobu zamietol a Krajský súd v Prešove rozsudok svojim rozsudkom sp. zn. 8Co/250/2015 potvrdil. Na základe žaloby obžalovaného sa konanie o odstránenie stavby viedlo aj pod sp. zn. 9C/166/2014, ktoré konanie následne bolo v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom zastavené. Napokon pod sp. zn. 4C/79/2012 sa viedlo na základe žaloby obžalovaného proti žalovanej L. M. aj konanie o náhrady škody

v sume 140 eur s príslušenstvom, ktorú škodu si žalobca uplatňoval titulom, že žalovaná mu spôsobila škodu v byte vytečenou vodou z chladničky, keď mu poškodila maľovku a omietku. Súd žalobe vyhovel, zaviazal žalovanú na zaplatenie uvedenej sumy s úrokom z omeškania a krajský súd rozsudok potvrdil v konaní sp. zn. 2Co/203/2014.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obvinený nebol doposiaľ súdne trestaný.

Podľa evidencie priestupkov obžalovaný sa dopustil iba priestupkov na úseku cestnej premávky, dvoch a to tým, že nerešpektoval dopravné značenie a taktiež tým, že nevenoval pozornosť vedeniu vozidla, ktoré oba priestupky boli riešené uložením pokuty v blokovom konaní.

Spoločnosť O. F. k osobe obžalovaného oznámila, že bol u nich zamestnaný na trvalý pracovný pomer na pozícii bezpečnostný pracovník a pracovný pomer s ním ukončili v skúšobnej dobe v dôsledku dlhodobej práceneschopnosti. Za krátky čas zamestnaneckého pomeru konštatovali, že nemali voči jeho pracovnej morálke a osobným vlastnostiam výhrady.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný bol zamestnancom uvedenej spoločnosti.

Obec F. k osobe obžalovaného uviedla, že žije s manželkou a dvoma synmi, ktorí sú už dospelí, on aj jeho manželka pracujú. Jeho majetkové a zárobkové pomery im nie sú známe. Obžalovaný sa na verejnosti správa slušne a nebol riešený komisiou verejného poriadku. K osobe poškodeného uviedli, že v obci nemá trvalý pobyt a občas sa zdržiaval na adrese G. XXX/X ako návšteva. Komisia verejného poriadku konflikt obžalovaného a poškodeného neriešila.

K osobe poškodeného Obec A. uviedla, že v obci má trvalý pobyt, nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, jeho majetkové pomery im známe nie sú, jeho správanie nebolo prerokúvané komisiou verejného poriadku a vzťah k občanom má dobrý, nie je konfliktný povahy.

K výroku o vine súd uvádza.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona trestného činu ublíženia na zdraví sa dopustí, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Ustanovenie chráni ľudské zdravie, teda normálne funkcie ľudského tela, vrátane riadnej funkcie všetkých orgánov.

Za ublíženia na zdraví sa považuje porucha zdravia poškodeného, ktorá mu sťažuje obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti po dobu okolo 7 dní, pričom pri posudzovaní sa vychádza zo zhodnotenia všetkých okolností, hlavne povahy poruchy, akými príznakmi sa prejavovala, ktorý orgán alebo ktorá funkcia bola narušená, aká bola bolestivosť poranenia a ich intenzita, aké lekárske ošetrenie si poranenie vyžiadalo a do akej miery porucha zdravia narušila obvyklý spôsob života poškodeného.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel smerujúci k spôsobeniu ublíženia na zdraví. Pre naplnenie znakov subjektívnej stránky nepostačuje len zistenie, že páchateľ konal úmyselne, ale sa musí preukázať, že jeho úmysel smeroval aj k spôsobeniu ublíženia na zdraví tak, ako to vyžaduje ust. § 15 písm. a), resp. písm. b) Trestného zákona. V tejto súvislosti treba prihliadať najmä na okolnosti, za ktorých k útoku došlo, na jeho intenzitu, na to, či a aký predmet páchateľ k útoku použil a tiež na to, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie napadnutého hrozilo z útoku.

Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti v zmysle ust. 2 ods. 12 Trestného poriadku a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný sa predmetného skutku dopustil.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného rozsahu vykonaného dokazovania toto bolo pomerne rozsiahle, boli vykonané výsluchy obžalovaného a svedka-poškodeného, ktorí len dvaja boli bezprostredne zúčastnení pri skutku, ďalší vo veci vypočutí svedkovia sa vyjadrovali najmä k okolnostiam spolužitia v ich bytovom dome, či ku skorším, resp. prebiehajúcim iným najmä priestupkovým konaniam vo vzťahu k osobe či už obžalovaného ale aj svedkov, ale aj k osobe obžalovaného, priamo ku skutku, ktorého sa mal obžalovaný

dopustiť, sa vyjadriť nevedeli a to vrátane priateľky poškodeného, svedkyne L. M., ktorá sa vyjadrovala k spôsobeným zraneniam a ošetreniu poškodeného či k následným ťažkostiam spôsobeným zraneniami. Na tieto skutočnosti bolo poukázané aj v rámci záverečných rečí strán.

Obžalovaný tvrdil, resp. jeho obrana spočívala v tom, že v predmetný deň bol sám doma a že o napadnutí poškodeného sa dozvedel až od policajtov, ktorí okolo obeda prišli za ním, uviedli mu, čo sa malo stať a vtedy aj poškodeného brala záchranka. Poukázal na to, že s priateľkou poškodeného pani M. majú dlhodobé spory, že ho považujú v bytovom dome za agresívneho človeka, že ho všetci neznášali. Obširne sa vyjadroval aj ku skutočnostiam o spolužití v bytovom dome aj s inými osobami a to ohľadom hospodárenia, resp. nakladania s peniazmi v rámci spoločenstva vlastníkov bytov, ohľadom maloletého syna pani B., susediek M. a B., ktoré mali požívať alkohol a či ohľadom detí svedkyne M.. Poukázal na to, že je neustále napádaný zo strany poškodeného a že v dôsledku prebiehajúceho trestného stíhania mu bol odobratý zbrojný preukaz, pričom poškodený vedel, že mu ublíži, nakoľko vedel, že robí v súkromnej bezpečnostnej službe. Poukázal tiež na to, že v deň, kedy bol poškodený po ošetrení prepustený, videl ako tento pil so synmi M. a to keď išiel do garáže a videla to aj jeho manželka. Napokon uviedol, že poškodený trpí epilepsiou, lebo raz počul buchot a bola tam tiež záchranka.

Poškodený A. K. popísal vo výpovedi, ako bol v byte pani M., ktorá odišla do mesta, že si urobil kávu a išiel si vonku zapáliť. Bol pred bytovkou, kedy zazrel obžalovaného ako vychádza z plechovej budy. Nakoľko pred bytovkou stálo jedno odparkované auto, museli sa s obžalovaným stretnúť. Chcel sa obžalovanému vyhnúť, preto pri aute zastavil, urobil krok smerom k autu, aby mal obžalovaný dosť priestoru a ak by obžalovaný prešiel, nestretli by sa. No obžalovaný urobil krok k nemu, ako sa míňali pri aute a udel do neho ľavým plecom, na čo on stratil stabilitu, vylial trochu kávy a vtedy povedal obžalovanému, že to bolo naposledy. Obžalovaný otvoril vchodové dvere bytovky, pozeral na neho, mal nepríčetný výraz, rehlil sa a potom sa prudko ponáhal do svojho bytu. V ďalšom popísal ako on išiel na miesto za roh bytovky, na betónový múrik si položil kávu, pričom stál chrbtom k prednej časti bytovky. Tieto skutočnosti o situovaní bytového domu, múrika sú zrejme aj zo zápisníc o vyšetrovacom pokuse, keďže obhliadka miesta činu vykonaná nebola. Zacítil, že niekto prišiel, pootočil sa len v trupe, nie nohami a v tom momente dostal úder do ľavej časti sánky, do líca, bola to prudká rana, nemohla byť spôsobená len rukou. Následne veľkou silou narazil pravým lakťom, ramenom, chrbtom a hlavou do steny bytovky, skĺzol po stene na nohy, videl hviezdičky, keď sa prebral počul hlas obžalovaného: „stačilo ti alebo ešte chceš?“ Pokiaľ sa týka mechanizmu vzniku zranení, keď podľa výpovede poškodeného mal byť napadnutý nie len rukou, ktorú skutočnosť aj vo vzťahu k zraneniam zubov mu mali potvrdiť aj lekári mimo okresu Vranov nad Topľou, ale aj tvrdeného bezvedomia, k tomu sa súd vyjadriť v ďalšom. Napokon podľa výpovede poškodeného sa tento pomaly postavil, išiel do bytu, okuliare nemal, bol dezorientovaný, zvracal, zavolať políciu a potom aj záchranku.

Súd mal za to, že skutočnosti, tak ako ich popísal vo svojej výpovedi poškodený, sa stali, že obžalovaný sa skutku dopustil a teda, že dňa 23.8.2019 napadol poškodeného a tomuto úmyselne ublížil na zdraví.

Pokiaľ sa týka zranení, ktoré boli konaním obžalovaného poškodenému spôsobené, tu súd poukazuje na závery znaleckého posudku znalca MUDr. Petra Valdmana a len tieto znalcom konštatované zranenia boli uvedené nielen v obžalobe ale aj vo výroku rozsudku vrátane stanovnej doby liečenia do 40 dní, ktorá je významnou pre právnu kvalifikáciu skutku a len zo spôsobenia týchto bol obžalovaný uznaný aj za vinného.

K poškodeným uvádzaným zraneniam ale aj mechanizmu vzniku zranení súd poukazuje na záver posudku, kde znalec jednoznačne uviedol, že poškodený neutrpel žiaden otras mozgu a k mechanizmu vzniku zranení uviedol, že sa jednalo o priame pôsobenie tupého predmetu na poranenú oblasť násilím stredne silnej intenzity a že podvrtnutie krčnej chrbtice bolo spôsobené nepriamo a to prenesením prudkého nekoordinovaného pohybu hlavy po pôsobení násillia na ňu. Znalec pretrvávajúce ťažkosti, na ktoré poukazoval poškodený, posúdil ako dôsledok chronických ochorení poškodeného a to degeneratívneho ochorenia krčnej chrbtice a ochorenia karpálneho kanála. Je pravdou, že znalec pripustil aj iný mechanizmus vzniku predmetných zranení a vyjadril sa aj k prípadnému samospôsobeniu predmetných zranení, teda samospôsobenie poranení podľa znalca nie je možné vylúčiť a prípadným mechanizmus ich vzniku v takomto prípade by zodpovedal tomu, žeby poškodený mohol spadnúť sám bez účasti druhej osoby a pri takomto páde si mohol spôsobiť všetky konštatované zranenia.

Znalec sa napokon vyjadril aj k ďalšej námietke obhajoby a to, či poškodený mohol urobiť ním popísaný pohyb a teda otočenie sa pri napadnutí obžalovaným v dôsledku degeneratívnych zmien zistených u poškodeného, a teda s tým záverom, že takéto otočenie poškodeným možné bolo.

Napokon súd v kontexte spôsobených zranení a ich mechanizmu poukazuje na ďalšie závery znalca, keď tento vylúčil použitie nejakého predmetu pri napadnutí (ktoré uvádzal poškodený), keďže toto by zanechalo s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou vonkajšie stopy násilia, napr. krvnú podliatinu, odtlačok ringu, možno odreninu, no v zdravotnej dokumentácii (mimo opuchu ľavej strany tváre) sa nič také nepopisuje, čo by mohlo svedčiť o takomto pôsobení násilia pri napadnutí poškodeného.

Berúc do úvahy všetky tieto skutočnosti mal potom súd za preukázané, že obžalovaný sa skutku dopustil tak ako mu to bolo obžalobou kladené za vinu.

Obhajoba dávala súdu do pozornosti, že v tomto prípade vzhľadom na nimi uvedené hodnotenie jednotlivých dôkazov a skutočnosti z nich plynúce, že je potrebné postupovať a uplatniť zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného, zásada „in dubio pro reo“.

Zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech) je totižto na mieste aplikovať vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Nie je povinnosťou obžalovaného v trestnom konaní dokazovať svoju nevinu. Zásada prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je potrebné ich vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok, resp. pre posúdenia nejakého konania akejkoľvek osobe.

V tejto veci vo vzťahu ku konaniu obžalovaného však podľa súdu na takéto postup nebol dôvod. Je síce pravdou, že jediný priamy dôkaz usvedčujúci obžalovaného je výpoveď svedka – poškodeného. A práve túto súd potom vyhodnocoval v kontexte ďalších vykonaných dôkazov a na základe toho potom dospel k záveru, že výpoveď poškodeného je vierohodná a pravdivá a to pokiaľ sa týka podstatných skutočností tak ako sú uvedené aj v skutkovej vete a z ktorého konania bol obžalovaný uznaný za vinného. Čo sa týka iných poškodeným uvádzaných skutočností, k tým sa súd vyjadrí v ďalšom.

Teda pri vyhodnotení výpovede svedka - poškodeného súd posudzoval jednak okolnosti, ktoré by mohli ovplyvniť jeho výpoveď, ktorými v danej veci boli najmä okolnosti ohľadom spolužitia a vzťahov obyvateľov vrátane obžalovaného a poškodeného v bytovom dome, ktoré ako nie dobré, konfliktné, podľa súdu niekedy až na pováženie, hodnotili jednak dotknuté osoby – obžalovaní aj svedkovia, no tieto okolnosti sú zistiteľné aj z listinných dôkazov. Súd bral ďalej do úvahy aj schopnosť svedka – poškodeného vnímať okolnosti, o ktorých následne vypovedal, ale aj jeho schopnosť zapamätať si tieto okolnosti a jeho schopnosť reprodukovať ich. Ak potom súd všetky tieto skutočnosti vo vzťahu k výpovedi svedka – poškodeného vyhodnotil, napriek tomu, že v jeho výpovedi boli určité skutočnosti, ktoré sa v trestnom konaní nepreukázali, v konečnom dôsledku súd jeho výpoveď považoval za vierohodnú.

Čo sa týka námietok obhajoby, že poškodený mal skutok popisovať v rámci s ním vykonávaných úkonov rozdielne, súd sa s týmto tvrdením nestotožňuje. Skutok sa stal dňa 23.8.2019, pričom hneď v tento deň tak ako vyplýva z priestupkového spisu Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou číslo ORPZ-VT-OPP3-413/2019, v ktorom sa prvotne viedlo konanie, poškodený podal oznámenie hneď dňa 23.8.2019, kde z tohto oznámenia je zrejmé, že poškodený popísal skutok tak ako bol uvedený aj v obžalobe, následne poškodený o päť dní, teda dňa 28.8.2019, urobil oznámenie na Okresnej prokuratúre Nové Zámky, kde rovnako popísal skutok tak ako bol následne uvedený aj v obžalobe. Je pravdou, že poškodeným boli uvedené aj iné skutočnosti, no tie, ktoré boli rozhodujúce pre toto konanie a závery súdu o konaní obžalovaného boli popísané totožne tak ako na to už poukázal súd aj vyššie.

K ďalšej námietke obhajoby, že neboli nájdené na mieste činu okuliare poškodeného, ktoré následne našla až svedkyňa M. pri návrate s poškodeným z lekárskeho ošetrovania, a zbytky kávy, tu súd dáva do pozornosti, že v rámci priestupkového konania, ktoré sa začalo na základe oznámenia poškodeného a bolo vedené pod vyššie uvedeným číslom, nebola vykonaná obhliadka miesta činu a teda ani nemohli byť nájdené predmetné veci, keď aj zo správy, ktorou bolo ukončené priestupkové konanie a ktorou bola vec odovzdaná do vyšetrovania vyplýva, aké úkony boli vykonané a obhliadka miesta činu medzi nimi uvedená nie je. Preto ani nemožno súhlasiť s tvrdením obhajoby, že to muselo byť zistené, ak sa skutok skutočne stal, resp. v opačnom prípade len na základe tej skutočnosti, že to nebolo zistené, mať za to, že sa nestal.

V ďalšom k námietkam obhajoby, že poškodený udával aj spôsobenie iných zranení, resp. iný mechanizmus, súd opätovne uvádza, že obžalovaného uznal za vinného len zo spôsobenia zranení poškodeného, ktoré sú uvedené v skutkovej vete a ktoré boli ustálené na základe záverov znaleckého posudku, podkladom pre vypracovanie ktorého boli aj lekárske správy z prvotných ošetrení poškodeného bezprostredne po skutku. To, čo znalec v posudku nekonštatoval a poškodený tvrdil, teda použitie ringu, tvrdenia iných lekárov, že zranenie nemohli byť spôsobené rukou, z takého konania súd obžalovaného vinným neuznal a pri svojom rozhodnutí vychádzal súd len z objektivizovaných skutočností, ktoré sa premietli do záveru znaleckého posudku.

Ak aj poškodený uvádzal aj iné skutočnosti, tieto tvrdenia poškodeného o prípadne inom mechanizme vzniku zranení či intenzite nemôžu samej osobe spôsobiť, žeby súd neveril výpovedi poškodeného ako celku a to berúc do úvahy, že každý jednotlivec má iné vnímanie bolesti, útoku na svoju osobu, konania ktorého sa dopúšťa páchateľ voči nemu a to možno aj v kontexte vzťahu týchto dvoch osôb, či sú to osoby blízke, či majú priateľský alebo naopak nepriateľský vzťah, či tomuto konaniu prípadne predchádzalo už iné skoršie konanie či už páchateľa alebo poškodeného.

V kontexte záveru súdu o vierohodnosti výpovede poškodeného súd poukazuje aj na závery znaleckého posudku z odboru psychológie ako ich súd uviedol podrobne vyššie.

Pokiaľ sa zasa týka verzie o samospôsobení zranení poškodeným táto bola len jednou z možných verzií vzniku zranení poškodeného. Znalec potvrdil aj mechanizmus vzniku udávaný poškodeným a potom v kontexte ďalších dôkazov ako sa nimi súd zaoberal vyššie, mal potom súd konanie obžalovaného za preukázané a preto urobil záver, že zranenia boli poškodenému spôsobené práve konaním obžalovaného.

Ešte k namietaným záverom preverky výpovede na mieste, kedy bola za poškodeného „použitá“ zdravá osoba, figurant. Táto sama skutočnosť nemôže spôsobiť to, žeby z tohto dôkazu súd nemohol pri svojom rozhodnutí vychádzať a to aj v kontexte výpovede znalca, ktorý sa aj k tejto skutočnosti (k možnosti vykonania pohybu poškodeným pri napadnutí poškodeným) vyjadril. Súd považuje za potrebné ešte uviesť, že preverka výpovede na mieste ako dôkaz, ktorý Trestný poriadok pozná, nie je nejakým obligatónym dôkazom v zmysle, že orgány činné v trestnom konaní či súd ho musia vždy vykonať a bolo teda len na úvahe či rozhodnutí orgánu činného v trestnom konaní, či ho aj skutočne vykoná. Súd sa už opakuje, no opätovne uvádza, že poškodený mechanizmus a teda napadnutie obžalovaným riadne a podrobne viackrát popísal a ním uvedené skutočnosti súd vyhodnotil aj v kontexte všetkých ďalších dôkazov a to najmä záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia ako aj výpovede znalca, kde sa k mechanizmu vzniku zranení podrobne vyjadril, tento popísal a jeho spôsob náležite odôvodnil a vysvetlil.

Rovnako čo sa týka poškodeného a toho, čo sa malo udiať dňa 1.8.2023 na hlavnom pojednávaní, kedy mal poškodený uviesť, že sa mu obžalovaný vyhrážal, že ho pohľadom kontaktoval, k tomu už len súd uvádza, že je nepochybné, že vzťahy medzi obžalovaným a vtedajšími osobami žijúcimi v bytovom dome vrátane svedkov M., M. B. ale aj samotného poškodeného boli nie je dobré, medzi týmito osobami bola zrejma animozita, neznášanlivosť, podráždenosť, antipatia, ale súd už vyššie uviedol, na základe akých dôkazov a z nich zistených skutočností uznal obžalovaného za vinného a to bez ohľadu na kvalitu vzťahov v bytovom dome či osobné sympatie alebo antipatie, či akékoľvek tvrdenia poškodeného ako bolo uvedené.

V ďalšom súd uvádza, že základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Trestného zákona. To znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nie nepatrná, teda materiálny korektív.

Záver o tom, či pri prečine je materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona je záverom právnym, ktorý záver sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania rovnako ako záver o objektívnych a subjektívnych znakoch prečinu. Skutočnosti významné pre právny záver o tom, či tu je materiálny korektív prečinu, musia byť predmetom dokazovania práve tak ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky trestného činu.

Súd má za to, že vzhľadom na okolnosti, tak ako bol čin obžalovaným spáchaný, ale aj rozsah spôsobeného následku poškodenému, ako aj vzhľadom na osobu obžalovaného možno prijať záver, že je tu materiálny korektív.

Súd odmietol vykonať poškodeným, resp. jeho splnomocnencom navrhovaný dôkaz nariadením znaleckého dokazovania z odboru stomatológie vo vzťahu k zraneniu zuba, nakoľko k predmetnému zraneniu sa vyjadril pribratý znalec a to teda ohľadom zlomeniny zuba 38, iné zranenia v tejto súvislosti, prípadne iných zubov nekonštatoval a ďalšie poškodeným tvrdené ťažkosti v súvislosti so stomatologickým vyšetrením podľa názoru súdu nesúviseli bezprostredne s konaním obžalovaného a teda konaním, z ktorého bol uznaný vinným.

K výroku o treste súd uvádza.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Obžalovaný sa ku spáchaniu skutku nepriznal a tiež súd mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu vo vedení riadneho života a to berúc do úvahy skoršie priestupkové postihnutia, aj keď obžalovaný uvádzal, že k týmto došlo v súvislosti s jeho zdravotným stavom, no tieto okolnosti bolo prípadne potrebné riešiť práve v dotknutých priestupkových konaniach, súd pri svojom rozhodnutí vychádzal len z jednotlivých záznamov o týchto priestupkoch, no sama táto skutočnosť by v konečnom dôsledku mala vplyv len na úpravu hornej hranice trestnej sadzby.

Teda súd poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v zmysle § 36 a 37 Trestného zákona posúdil a vyhodnotil ich v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Každé ukládanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhliadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu – napr. odstránenie potenciálnych

páchateľov, vyžaduje citeľnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

Súd ukladal trest za prečin ublíženia na zdraví pri trestnej sadzbe trestu odňatia slobody 6 mesiacov až dva roky a berúc do úvahy vyššie uvedené ohľadom okolností spáchania trestného činu, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol a mal za to, že účel trestu bude dosiahnutý uložením trestu na samej dolnej hranici trestnej sadzby a teda vo výmere 6 mesiacov.

Základným princípom podmieneného odsúdenia je, že súd rozhodne o odsúdení páchatel'a a uloží mu trest odňatia slobody, ale výkon trestu odloží s podmienkou, že odsúdený sa bude v priebehu určenej skúšobnej doby riadne správať a vyhovie obmedzeniam alebo splní povinnosti, pokiaľ mu boli súdom uložené. Podmienečne možno takto odložiť výkon trestu za podmienky, že s ohľadom na doterajší život páchatel'a a okolností prípadu možno dôvodne predpokladať úspešnú nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti. Teda súd musí nepovažovať výkon trestu za nevyhnutný.

Súd mal za to, že u obžalovaného sú podmienky pre podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody splnené a zároveň mal súd za to, že skúšobnú dobu je berúc do úvahy vyššie uvedené ohľadom jeho doterajšieho života ale aj skutočnosti ohľadom spáchania skutku taktiež určiť na samej dolnej hranici a teda vo výmere 12 mesiacov.

K nároku na náhradu škody súd uvádza.

Poškodený v prípravnom konaní pri svojom výsluchu uviedol, že si bude uplatňovať nárok na náhradu škody, no do skončenia vyšetrovania tento nárok nevyčíslil, pričom v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku poškodený musí návrh na uplatnenie nároku na náhradu škody uplatniť najneskoršie do končenia vyšetrovania, ale z tohto návrhu musí byť zrejmé nielen z akého dôvodu, ale aj v akej výške nárok uplatňuje, no poškodený tak neučinil, preto ho súd s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. Rovnako tak súd rozhodol aj vo vzťahu k nároku na náhradu škody uplatnenom Všeobecnom zdravotnou poisťovňou, a.s. a to zasa z dôvodu, že podľa súdu by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie a to z dôvodu, že jednak bola konštatovaná neadekvátna doba práceneschopnosti poškodeného ale aj z dôvodu, že vzhľadom na konštatované degeneratívne ochorenia poškodeného nie je možné jednoznačne určiť rozsah poskytnutej zdravotnej starostlivosti, titulom ktorej sa poškodená spoločnosť domáha náhrady škody, len v súvislosti s konaním obžalovaného, za ktoré bol uznaný vinným.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.